

[Udenrigsministeren.]

bombespørgsmålet. Hvad mener det ærede medlem med en klar stillingtagen? Vi har her i tinget taget en ganske klar stilling. De fem partier har ganske klart sagt, at de må ønske, at afrustningskommissionens underudvalg når til et resultat. De har ganske klart sagt, at der må være tale om en gensidig og en altomfattende afrustning, og de har ment, den må omfatte samtlige våben. Hvad uklart er der heri? Det forekommer mig tværtimod, at det er et særdeles klart og realistisk standpunkt, de fem partier her i salen har stillet sig på, og at det ærede medlem roligt kunne have sagt, at han var tilfreds med dette standpunkt og sluttede op omkring det — men det fandt det ærede medlem heller ikke anledning til.

Jeg har villet gøre disse bemærkninger som en kort besvarelse af de indlæg, der er fremkommet foranlediget af min redegørelse.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): I anledning af udenrigsministerens forhåndsmeddelelse om, hvad jeg ville tale om i dag, ønsker jeg at sige, at jeg ikke vil tale om den tidligere forsvarsministers arbejdsvilkår — det spørgsmål har adskillige gange været diskuteret her i tinget, og jeg ser ikke nogen grund til en gentagelse i dag. Men jeg vil gerne gøre den bemærkning til det ærede medlem hr. Jørgen Gram, at socialdemokratiet under ministeriet Eriksen-Kraft loyalt støttede denne regering, når det drejede sig om at indfri vore NATO-forpligtelser. Det er rigtigt, at der har været uoverensstemmelse mellem socialdemokratiet på den ene side og den tidligere forsvarsminister og den tidligere regering på den anden side om nogle af hans dispositioner, f. eks. forholdsordren, og om den måde, hvorpå forhandlingen blev ført om dækning af Danmarks sydgrænse, da den norske regering havde besluttet at trække sine styrker syd for den danske grænse tilbage til Norge. Men det er vel ikke andet, end hvad der må være tilladt ethvert stort parti, selvom det principielt støtter en bestemt politik — i dette tilfælde NATO-politikken; det må kunne tillade sig at have sin egen mening om dispositioner, der træf-

tes af en regering i medfør af Danmarks medlemsskab af NATO.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Jørgen Gram i den betragtning, at når den danske befolkning ofrer over 1 000 mill. kr. om året på militære foranstaltninger, har den også krav på, at forsvaret er i tilbørlig orden, således at det, ud fra de foreliggende forudsætninger, kan virke, hvis den ulykke skulle ske, at det blev påkrævet. Men det har ikke nogen hensigt, det tjener ikke noget nyttigt formål, at vi vildleder befolkningen og overfor den skjuler, at der i den forsvarsordning, vi er i gang med at opbygge, og i den forsvarsordning, NATO-organisationen som helhed er i færd med at opbygge, fremdeles er meget væsentlige mangler — mangler, som hverken kan afhjælpes i løbet af dage, i løbet af uger eller i løbet af måneder; det drejer sig om mangler, som det vil tage år at udbedre. Der er herom ved adskillige lejligheder givet tingets medlemmer og befolkningen klar underretning, og jeg tror, at det — alt taget i betragtning — vil være nyttigt, hvis vi i polemikken om både det ene og det andet udtaler os under hensyn hertil.

I sin omtale af vor forsvarsordning var det ærede medlem hr. Jørgen Gram inde på flyvevåbnets forhold. Jeg har tidligere udsendt 2 redegørelser vedrørende disse forhold, og jeg har ikke meget at tilføje, men jeg vil dog gerne have lov til at gøre den bemærkning, at det vil være ganske urimeligt, således som jeg også tidligere har givet udtryk for det, hvis man vil laste flyvevåbnets folk for manglerne eller for de vanskeligheder, hvormed arbejdet med opbygningen af det danske flyvevåben har været forbundet. Jeg har tidligere sagt og vil gerne gentage det her, at der fra alle sider indenfor flyvevåbnet er udført et dygtigt arbejde. Flyvevåbnets personel kan ikke tage ansvaret for de vanskeligheder, der har været, men det må blive vor opgave, det må blive forsvarsministeriets opgave at yde bistand til, at manglerne og vanskelighederne kan blive overvundet indenfor en rimelig tidsfrist.

Hvad angår overflyvningerne, har jeg i en tidligere redegørelse gjort opmærksom på, at det kan ikke nytte noget, man uden videre forudsætter, at det danske flyve-